

Köszöntő a XXV. Jász Világtalálkozó megnyitóján

(Jászkisér, 2019. június 8.)

Tisztelt Jászok itthonról és a nagyvilágból, Tisztelt Ünneplő Közösség, Kedves Vendégek!

„*Amit keresel, Téged keres*” – a XIII. században élt legnagyobb perzsa filozófus és költő, Dzsálál ad-Din Rúmi azokban az időkben fogalmazta meg ezen gondolatát, amikor a keleti őshazából útra kelő jászok megtalálták új hazájukat a Kárpát-medencében. A több mint nyolcszáz éves perzsa bölcsesség nemcsak a mai XXV. Jász Világtalálkozót erősítheti, hanem szavakba önti a magyarok és a jászok közötti Kárpát-medencei sorsközösséget is.

A nagyvilágban, a Kárpát-medencében, Magyarországon és a Jászságban egymást számontartó és kereső jászok a mai világtalálkozón egymásra találhatnak, és együttlétükkel megerősíthetik közösségüket, mert az egyén és közösség viszonyában is igaz, hogy „*Amit keresel, Téged keres*”, az összetartozás legbelső lelki élményét kereső jász embert várja és keresi a jász közössége is. A sorsközösségben és a nyelvben összeolvadó, de öntudatukat büszkén megőrző magyar és jász közösségek együttélésében is igaz, hogy „*Amit keresel, Téged keres*”.

A legnyugatibb keleti népként a magyarok lélektársakat kerestek a Kárpát-medencei történelmi helytálláshoz, mert nekünk, magyaroknak nemcsak a lélek szavunk, hanem lelkiiségünk is Keletről származik. Az őshazájukból kiszakadó jászok pedig azt keresték, ami a Kárpát-medencében várta őket: rokon lelkeket és olyan földet, amely küzdelem, munka és áldozatok árán otthonukká és szülőföldjükké lényegül. Így maradtak meg jászoknak a jászok Magyarországon, és mutatnak napjainkban is példát megmaradásból minden európai nemzeti közösségnek.

Mi lehet a titka a jász megmaradásnak? A történelem során sokan keresték a választ erre a kérdésre. A jászok ellenségei soha nem találták meg a választ, mert nem megérezni, hanem megfejteni és szétzúzni akarták a titkot. A jászok csak azoknak a barátaiknak nyíltak meg, akiknek volt lelkük átérezni a megmaradás titkát, mely titok a jász öntudatban rejtőzik. A közös történelmi tudat, a közös ősök és származás tudata, a közösségi áldozatvállalás tudata. Olyan erős ez a tudat, hogy – igazi jász virtus gyanánt – évszázadok óta saját jász nyelv hiányában is képes éltetni a különbözőség méltóságát a jász emberekben.

A vagyonodat elvehetik, de ha öntudatodat megőrzöd, mindent visszaszerezhetsz. Ha öntudatodat elveszik, mindened elvész és semmit nem szerezhetsz vissza. A jászok ezt a történelmi leckét a XVIII. században tanulták meg, amikor volt erejük verejtékes munkából származó tömérdek pénzzel visszaszerezni földjeiket, és megváltani szabadságukat azon korabeli hatalmasságoktól, akik megfosztották őket szülőföldjük tulajdonától. Ez az öntudat a magyarázata annak, hogy a jászok soha nem a felejtés, hanem mindig az emlékezés népe, soha nem a tudatlanság, hanem mindig a tudatosság népe, soha nem a gyökértelen kozmopolitizmus, hanem mindig a szülőföldben gyökerező lokálpatriotizmus népe volt és maradt.

A jászok önmagukat nem magyar szülőföldjük spekuláns hitelezőinek és busás haszonhúzóinak, hanem – mint ahogyan 1991-ben az újjáalakuló Jászok Egyesülete alapítói ezt

szívből jövően meg is fogalmazták – önmagukat a magyar szülőföld adósainak tartják, akik értékteremtő hittel és munkával akarják gyarapítani azt.

A magyarországi jászok azt üzenik ma a nagyvilágnak – és benne Európa nemzeteinek –, hogy mindazok, akik a szülőföldjük hitelezőinek gondolják magukat – és akként is viselkednek –, azok előbb vagy utóbb el fogják veszíteni szülőföldjüket, és leírja őket a történelem, akik viszont a szülőföldjük adósainak érzik magukat – és akként cselekszenek –, azok megmaradnak, megerősödnek, és ők írják tovább a történelmet.

Tisztelt Ünneplő Közösség!

Engedjék meg, hogy köszönetet mondjak a Jászok Egyesülete és a Jászságért Alapítvány tagjainak, illetve támogatóinak, akik lassan három évtizede alázatosan, következetesen és okosan szolgálják a jász összetartozás ügyét.

Tisztelt Dobos László Elnök Úr, kérem, tolmácsolja elismerésünket munkatársainak és egyesületi tagságának. Az Önök társadalmi szolgálata példaértékű mindazon emberek számára, akik szeretik azokat a közösségeket, amelyek sorába a Gondviselés állította őket, és tenni is akarnak érte. Köszönjük a házigazda Jászkisér városának vendéglátását, kívánjuk Önöknek, hogy az ötvenedik Jász Világtalálkozót is láthassák majd vendégül!

Végül, de nem utolsósorban, örömmel üdvözlöm a XXV. Jász Világtalálkozó oszét vendégeit, megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm Vjacseszlav Dzagoejev urat, Oszétia Legfelsőbb Tanácsának az elnökét. Érezzek magukat otthon Magyarországon, és vigyék híret annak, hogy a magyarok és jászok számon tartják a rokon tudatú keleti népeket, akik mindig szívesen látott vendégek nálunk!

Isten éltesse a Jászságot, és segítse a jászokat itthon és szerte a nagyvilágban!

Kövér László

A 700 éves Csékút alapításának megünneplése

2019. június 17-én volt 700 éve, hogy egy valaha önálló bakonyalji falut hitelt érdemlően először említett oklevél. Tudós kutatók véleménye szerint az ezt megelőző, 1092-re datált oklevél hamisítvány. Ezért, a volt község helyben élő és elszármazott lakói az előző, 1319-es dátumot fogadjuk el hitelesnek. Bár vélhetően évekkel az oklevél kiállítása előtt is élhettek itt emberek.

Az alapítás idején *Cheukut*nak, majd később *Chewkut*nak, *Cehkut*nak, *Csikut*nak is nevezett település – 642 év önállóság után – 1961-ben Padraggal összevonva Padragkút nagyközség, majd 1984-ben Ajka városhoz csatolva Ajka része lett. A Csékúti Baráti Kör tagjai, úgy gondolták, hogy ez a volt község, ez a kis közösség megérdemelte egy visszaemlékező ünnepséget.

Az nyilvánvaló, hogy az ember nem szeret önmagában ünnepelni. Ezért azután a csékúti megemlékezéseket, ünnepségeket, emlékje- és szoboravatásokat minden esetben koordináló Baráti Kör vendégeket hívott. Meghívtuk egy közös ünnepésre azokat a Veszprém megyei falvakat, melyeknek a neve *kút*-tal végződik. Meghívásunk célja az volt, hogy be-